

fremkalde en lille Formue. Men dernæst fortsættes der: Saafremt Indtægten overstiger 600 Kr. for den enkelte eller 900 Kr. for Ægtepar, bliver af Indtægtsbeløb mellem 600 og 800 henholdsvis 900 og 1 200 kun Halvdelen af fradrage i Aldersrentebeløbet. Af Indtægtsbeløb mellem 800 og 1 000 Kr., henholdsvis 1 200 og 1 500 for Ægtepar, fradrages Trefjerdedelen af Aldersrenten, og først, naar der haves en Indtægt derudover, fradrager man det fulde Beløb. Det vil altsaa ses, at en yderligere Indtægt ved Arbejde eller en yderligere Opsparing af Formue ikke medfører Aldersrentens Fortabelse, men kun dens gradvise Nedsættelse. Der vil saaledes være en fortsat Interesse i at hjælpe til ved Arbejde eller ved Spar-sommelighed. Det tilføjes endelig, at hvis Aldersrenten ved de Regler, der gives, bliver mindre end 60 Kr. aarlig, bortfalder den. Det er, fordi et ganske lille Beløb ved de Indtægter, der her er Tale om, ikke kan have en saadan Betydning, at der er Grund til de administrative Udgifter, som Udbetaling af et saadant lille Beløb, 5 Kr. om Maaneden, kan medføre.

Paa Bilag 4 til Lovforslaget er opført, hvad Aldersrentens Størrelse vil være, og hvilken Indtægt man kan oppebære sammen med Aldersrenten. Jeg skal, for heller ikke her at trætte med alt for mange Tal, kun nævne en enkelt Gruppe, og jeg skal denne Gang tage den laveste af Grupperne, den, som gælder Landkommuner, og omtale, hvorledes Ægtepar i Landkommuner vil være stillede. Ægtepar vil i Landkommunerne have Ret til at have en Indtægt af 900 Kr., hvorfra den end stammer, dertil at føje en Aldersrente paa 640 Kr., i alt 1 540 Kr. Hvis Begæring om Aldersrente udskydes til det 66de Aar, vil Beløbet for Aldersrenten yderligere forøges med 370 Kr., og det samlede Indtægtsbeløb vil derefter være 1 910 Kr. Hvis Ægteparret ikke har 900 Kr., men 1 200 Kr. i Indtægt, vil Aldersrenten gaa ned til 490 Kr., saaledes at man i alt vil kunne oppebære en Indtægt af 1 690 Kr., hvortil ved Udsættelse til det 66de Aar vil komme 370 Kr., altsaa i alt en Indtægt af 2 060 Kr.; og endelig, hvis Ægteparret har en Indtægt af 1 500 Kr., vil der være Ret til en Aldersrente af 265 Kr., altsaa i alt en Indtægt af 1 765 Kr., hvortil vil komme Tillæg ved Udsættelse af Begæring om Aldersrente indtil det 66de Aar 370 Kr., altsaa i alt 2 135 Kr. Indtægt.

De Tal, jeg her har nævnt, vil vise,

at Alderdomsunderstøttelsen igennem dette Lovforslag forvandles til en Ret til en samfundsmæssig Aldersrente, ogsaa oppebaaren sammen med ikke ubetydelige Indtægter, stammende fra egen Virksomhed eller fra de yngre Slægtleds Hjælp, paa hvilken Maade denne Hjælp end er fæstnet, enten det er som en aarlig Understøttelse eller som en fast Kapital i Formue eller Ejendom, og at en Forøgelse ikke vil medføre Aldersrentens Bortfald, men kun dens gradvise Nedsættelse. Jeg skal endelig nævne, at den Adgang, som Kommunerne nu har til i Stedet for at yde Alderdomsunderstøttelsen at give de gamle Ophold i særligt dertil bestemte Alderdomshjem, oprettholdes, og navnlig hvor Aldersrenten ikke vil slaa til, men hvor det vil være nødvendigt at supplere den efter Kommunalbestyrelsens Skøn, vil Alderdomshjem sikkert fremdeles i mange Tilfælde være det bedste Middel til at skaffe de gamle deres Aldershvile. Men det fastsættes udtrykkeligt, at hvor Omstændigheder taler derfor, kan Optagelse i særligt dertil bestemte Alderdomshjem, „der skal give Rentenyderen mindst lige saa gode Kaar som Aldersrenten“, træde i Stedet for Udbetaling af saadan, og det fastslaas, at Opholdskommunens Bestemmelse i saa Henseende kan baade af den til Alderdomsrenten berettigede og af Forsørgelseskommunen indankes for Overøvrigheden og for Indenrigsministeren. Overhovedet er, da der her er Tale om en Ret, indført Appel helt til Indenrigsministeren, og denne er gennemført i hele Lovforslaget.

Med Hensyn til Forvaltningen bevares, som enhver vil kunne se af det, jeg allerede har sagt, det nuværende Princip om Kommunens Forvaltning af Lovgivningen, men Kommunerne er altsaa forpligtede til visse bestemte Ydelser. De nuværende Bestemmelser om Opholds- og Forsørgelseskommunens Forpligtelser føres frem ogsaa i dette Lovforslag, og i Lovforslaget bevares Bestemmelserne om, at Statskassen erlægges Halvdelen af Kommunens Udgifter til Alderdomsrenten. For mit Vedkommende havde jeg gerne forelagt et Forslag, hvorefter Statens Andel i Aldersrenten havde været højere for det faste Beløb og mindre for det skønsmæssige. Naar jeg er blevet staaende ved det nu gældende Princip om Halvdelen, skyldes det den nuværende Tilstand, hvor Staten maa siges at være fuldt saa bebyrdet med Udgifter som Kommunerne. Men gennemfører man hele den Ordning, som her er foreslaaet, vil jo en Ændring af dette For-